

ЗАКОН УКРАЇНИ

**Про загальнообов'язкове державне соціальне
страхування на випадок безробіття**

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, N 22, ст.171)

- { Із змінами, внесеними згідно із Законами
- N 2213-III ([2213-14](#)) від 11.01.2001, ВВР, 2001, N 11, ст.47
 - N 2980-III ([2980-14](#)) від 17.01.2002, ВВР, 2002, N 17, ст.124
 - N 662-IV ([662-15](#)) від 03.04.2003, ВВР, 2003, N 27, ст.209
 - N 1678-IV ([1678-15](#)) від 09.04.2004, ВВР, 2004, N 32, ст.385
 - N 2505-IV ([2505-15](#)) від 25.03.2005, ВВР, 2005, N 17, N 18-19,
ст.267
 - N 2664-IV ([2664-15](#)) від 16.06.2005, ВВР, 2005, N 31, ст.420
 - N 3235-IV ([3235-15](#)) від 20.12.2005, ВВР, 2006, N 9, N 10-11,
ст.96
 - N 3428-IV ([3428-15](#)) від 09.02.2006, ВВР, 2006, N 26, ст.215
 - N 3456-IV ([3456-15](#)) від 22.02.2006, ВВР, 2006, N 27, ст.234
 - N 3483-IV ([3483-15](#)) від 23.02.2006, ВВР, 2006, N 32, ст.271
 - N 424-V ([424-16](#)) від 01.12.2006, ВВР, 2007, N 9, ст.67
 - N 996-V ([996-16](#)) від 27.04.2007, ВВР, 2007, N 33, ст.439
 - N 1014-V ([1014-16](#)) від 11.05.2007, ВВР, 2007, N 33, ст.442
 - N 107-VI ([107-17](#)) від 28.12.2007, ВВР, 2008, N 5-6, N 7-8, ст.78
- зміни діють по 31 грудня 2008 року }

{ Додатково див. Рішення Конституційного Суду
N 10-рп/2008 ([v010p710-08](#)) від 22.05.2008 }

- { Із змінами, внесеними згідно із Законами
- N 309-VI ([309-17](#)) від 03.06.2008, ВВР, 2008, N 27-28, ст.253
 - N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008, ВВР, 2009, N 18, ст.247
 - N 884-VI ([884-17](#)) від 15.01.2009, ВВР, 2009, N 24, ст.298 }

{ Щодо визнання неконституційними окремих положень див.
Рішення Конституційного Суду
N 9-рп/2009 ([v009p710-09](#)) від 28.04.2009 }

- { Із змінами, внесеними згідно із Законами
- N 1276-VI ([1276-17](#)) від 16.04.2009, ВВР, 2009, N 38, ст.535
 - N 1505-VI ([1505-17](#)) від 11.06.2009, ВВР, 2009, N 45, ст.690
 - N 2289-VI ([2289-17](#)) від 01.06.2010, ВВР, 2010, N 33, ст.471
 - N 2388-VI ([2388-17](#)) від 01.07.2010, ВВР, 2010, N 37, ст.496
 - N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010, ВВР, 2011, N 2-3, ст.11
 - N 3277-VI ([3277-17](#)) від 21.04.2011, ВВР, 2011, N 44, ст.465
 - N 3280-VI ([3280-17](#)) від 21.04.2011, ВВР, 2011, N 44, ст.466
 - N 4719-VI ([4719-17](#)) від 17.05.2012
 - N 5458-VI ([5458-17](#)) від 16.10.2012 }

{ Матеріальна допомога по безробіттю, призначена відповідно до цього Закону до введення в дію Закону N 2505-IV ([2505-15](#)) від 25.03.2005 виплачується до закінчення строку її виплати або до припинення її виплати відповідно до статті 31 цього Закону

відповідно до п.22 розділу II "Прикінцеві положення" Закону
N 2505-IV ([2505-15](#)) від 25.03.2005 }

Цей Закон, розроблений відповідно до Конституції України ([254к/96-ВР](#)) та Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування ([16/98-ВР](#)), визначає правові, фінансові та організаційні засади загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття (далі - страхування на випадок безробіття) - система прав, обов'язків і гарантій, яка передбачає матеріальне забезпечення на випадок безробіття з незалежних від застрахованих осіб обставин та надання соціальних послуг за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття;

2) суб'єкти страхування на випадок безробіття - застраховані особи, а у випадках, передбачених цим Законом, також члени їх сімей та інші особи, страхувальники та страховик;

3) застраховані особи - наймані працівники; особи, які виконують роботи (надають послуги) згідно з цивільно-правовими договорами; військовослужбовці Збройних Сил України, Державної прикордонної служби України, внутрішніх військ, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Державної спеціальної служби транспорту, особи рядового і начальницького складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, органів внутрішніх справ, органів і підрозділів цивільного захисту, особи начальницького складу податкової міліції, а також особовий склад воєнізованих аварійно-рятувальних служб (формувань), створених відповідно до законодавства на постійній основі (далі - військовослужбовці), крім військовослужбовців строкової служби, а у випадках, передбачених цим Законом, інші особи (громадяни України, іноземці, особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України), на користь яких здійснюється страхування на випадок безробіття; { Пункт 3 статті 1 в редакції Закону N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008; із змінами, внесеними згідно із Законом N 3280-VI ([3280-17](#)) від 21.04.2011 }

4) страхувальники - роботодавці, застраховані особи, фізичні особи - суб'єкти підприємницької діяльності та інші особи (включаючи юридичних осіб), які використовують працю фізичних осіб за договорами цивільно-правового характеру, які відповідно до цього Закону сплачують страхові внески; { Пункт 4 статті 1 в редакції Закону N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008 }

5) страховик - Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття;

6) об'єкт страхування на випадок безробіття - страховий випадок, із настанням якого у застрахованої особи (члена її сім'ї, іншої особи) виникає право на отримання матеріального забезпечення на випадок безробіття та надання соціальних послуг, передбачених статтею 7 цього Закону;

7) часткове безробіття - вимушене тимчасове скорочення нормальної або встановленої законодавством України тривалості робочого часу, перерва в одержанні заробітку або скорочення його розміру через тимчасове припинення виробництва без припинення трудових відносин з причин економічного, технологічного, структурного характеру;

8) страховий випадок - це подія, через яку:

застраховані особи втратили заробітну плату (грошове забезпечення) або інші передбачені законодавством України доходи внаслідок втрати роботи з незалежних від них обставин та зареєстровані в установленому порядку як безробітні, готові та здатні приступити до підходящої роботи і дійсно шукають роботу; { Абзац другий пункту 8 статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008 }

застраховані особи опинилися в стані часткового безробіття;

9) втрата роботи з незалежних від застрахованих осіб обставин - припинення трудового договору відповідно до статті 36 (пункти 1, 2, 3), статті 38 (у разі неможливості продовження роботи, а також невиконання роботодавцем законодавства про працю, умов колективного чи трудового договору), статті 39, статті 40 (пункти 1, 2, 5, 6) Кодексу законів про працю України ([322-08](#)), а для військовослужбовців - звільнення зі служби з поважних причин без права на пенсію (у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів, за станом здоров'я, у зв'язку із закінченням строку контракту, систематичним невиконанням умов контракту командуванням, через сімейні обставини або з інших поважних причин відповідно до законодавства про військовий обов'язок і військову службу);

{ Пункт 9 статті 1 в редакції Закону N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008; додатково див. Рішення Конституційного Суду N 9-рп/2009 ([v009p710-09](#)) від 28.04.2009; із змінами, внесеними згідно із Законами N 1505-VI ([1505-17](#)) від 11.06.2009, N 5458-VI ([5458-17](#)) від 16.10.2012 }

10) роботодавець:

юридична (підприємство, установа, організація) або фізична особа, яка в межах трудових відносин використовує працю фізичних осіб; { Абзац другий пункту 10 статті 1 в редакції Закону N 5458-VI ([5458-17](#)) від 16.10.2012 }

{ Абзац третій пункту 10 статті 1 виключено на підставі Закону N 5458-VI ([5458-17](#)) від 16.10.2012 }

власник розташованого в Україні іноземного підприємства, установи, організації (в тому числі міжнародної), філії або

представництва, який використовує працю найманих працівників, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;
{ Пункт 10 статті 1 в редакції Закону N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008 }

11) найманий працівник - фізична особа, яка працює за трудовим договором (контрактом) на підприємстві, в установі та організації або у фізичної особи;

12) страховий стаж - період (строк), протягом якого особа підлягає страхуванню на випадок безробіття та за який сплачено страхові внески (нею, роботодавцем);

13) страховий ризик - обставини, внаслідок яких особи можуть втратити роботу і потребують матеріальної підтримки та соціальних послуг за цим Законом; { Статтю 1 доповнено пунктом 13 згідно із Законом N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008 }

14) страхові внески - кошти відрахувань на страхування на випадок безробіття, сплачені згідно із законодавством, що діяло до набрання чинності Законом України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" ([2464-17](#)), кошти єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, спрямовані на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття відповідно до пропорцій, визначених законом; { Статтю 1 доповнено пунктом 14 згідно із Законом N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

15) мінімальний страховий внесок - сума коштів, що визначається розрахунково як добуток розміру мінімальної заробітної плати і розміру єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, встановлених законом, на місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід). { Статтю 1 доповнено пунктом 15 згідно із Законом N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

Стаття 2. Принципи страхування на випадок безробіття

Страхування на випадок безробіття здійснюється за принципами:

надання державних гарантій реалізації застрахованими особами своїх прав;

обов'язковості страхування на випадок безробіття всіх працюючих на умовах трудового договору (контракту) та на інших підставах, передбачених законодавством про працю, за цивільно-правовим договором, військовослужбовців (крім військовослужбовців строкової служби), осіб, які забезпечують себе роботою самостійно, фізичних осіб - підприємців, а також добровільності такого страхування громадянами України, які працюють за межами України, членами особистого селянського та фермерського господарства, якщо вони не є найманими працівниками; { Абзац третій статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008; в редакції Закону N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

цільового використання коштів страхування на випадок безробіття;

солідарності та субсидування;

обов'язковості фінансування Фондом загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття витрат, пов'язаних з наданням матеріального забезпечення у випадку безробіття та соціальних послуг в обсягах, передбачених цим Законом;

паритетності в управлінні страхуванням на випадок безробіття держави, представників застрахованих осіб та роботодавців;

диференціації розмірів виплати допомоги по безробіттю залежно від страхового стажу та тривалості безробіття;

надання на рівні не нижче за прожитковий мінімум, встановлений законом, допомоги по безробіттю та матеріальної допомоги у період професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації;

законодавчого визначення умов і порядку здійснення страхування на випадок безробіття.

Стаття 3. Законодавство про страхування на випадок безробіття

1. Законодавство про страхування на випадок безробіття складається з Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, цього Закону, Закону України "Про зайнятість населення" ([803-12](#)) та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у сфері страхування на випадок безробіття, а також міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені законодавством України про страхування на випадок безробіття, то застосовуються норми міжнародного договору.

3. Нормативно-правові акти щодо загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття розробляються, реєструються і застосовуються відповідно до законодавства України.

4. З питань, що регулюються цим Законом, органи державної влади, органи місцевого самоврядування, посадові особи цих органів діють виключно на підставах, у межах та у спосіб, передбачені законодавством про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Стаття 4. Особи, які підлягають страхуванню на випадок безробіття

1. Страхуванню на випадок безробіття підлягають особи, які працюють на умовах трудового договору (контракту), цивільно-правового договору, включаючи тих, які проходять альтернативну (невійськову) службу, а також тих, які працюють неповний робочий день або неповний робочий тиждень, та на інших підставах, передбачених законодавством про працю, військовослужбовці (крім військовослужбовців строкової служби),

особи, які забезпечують себе роботою самостійно, та фізичні особи - підприємці.

{ Частина перша статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законами N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008, N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

{ Частину другу статті 4 виключено на підставі Закону N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

3. Особам, які підлягають страхуванню на випадок безробіття, видається свідоцтво про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, яке є єдиним для всіх видів соціального страхування.

Порядок видачі та зразок свідоцтва про загальнообов'язкове державне соціальне страхування затверджуються Кабінетом Міністрів України.

{ Статтю 5 виключено на підставі Закону N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

Стаття 6. Право на матеріальне забезпечення на випадок безробіття та соціальні послуги

1. Право на матеріальне забезпечення на випадок безробіття (далі - забезпечення) та соціальні послуги мають застраховані особи.

2. Право на забезпечення та соціальні послуги за цим Законом мають також нестраховані особи, які вперше шукають роботу, інші нестраховані особи у разі їх реєстрації в установленому порядку як безробітних.

{ Частина друга статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законами N 662-IV ([662-15](#)) від 03.04.2003, N 3428-IV ([3428-15](#)) від 09.02.2006, N 1014-V ([1014-16](#)) від 11.05.2007; в редакції Закону N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008 }

3. Члени особистого селянського та фермерського господарства, якщо вони не є найманими працівниками, громадяни України, які працюють за межами України та не застраховані в системі соціального страхування на випадок безробіття країни, в якій вони перебувають, мають право на забезпечення за цим Законом за умови сплати страхових внесків, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

{ Частина третя статті 6 в редакції Закону N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

{ Частину четверту статті 6 виключено на підставі Закону N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

5. Працюючі пенсіонери у разі звернення до державної служби зайнятості за сприянням у працевлаштуванні мають право на соціальні послуги щодо пошуку підходящої роботи, перенавчання та підвищення кваліфікації, а також на інформаційні та консультаційні

послуги, пов'язані з працевлаштуванням профілактичні заходи відповідно до статті 7-1 цього Закону.

{ Статтю 6 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008; із змінами, внесеними згідно із Законом N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

Стаття 7. Види забезпечення та соціальні послуги

1. Видами забезпечення за цим Законом є:

допомога по безробіттю, у тому числі одноразова її виплата для організації безробітним підприємницької діяльності;

допомога по частковому безробіттю;

матеріальна допомога у період професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації безробітного;

(Абзац п'ятий частини першої статті 7 виключено на підставі Закону N 2505-IV ([2505-15](#)) від 25.03.2005)

допомога на поховання у разі смерті безробітного або особи, яка перебувала на його утриманні.

2. Видами соціальних послуг за цим Законом та Законом України "Про зайнятість населення" ([803-12](#)) є:

професійна підготовка або перепідготовка, підвищення кваліфікації у професійно-технічних та вищих навчальних закладах, у тому числі в навчальних закладах державної служби зайнятості, на підприємствах, в установах, організаціях;

профорієнтація;

пошук підходящої роботи та сприяння у працевлаштуванні, у тому числі шляхом надання роботодавцю дотації на створення додаткових робочих місць для працевлаштування безробітних; фінансування організації оплачуваних громадських робіт для безробітних у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням.

У разі необхідності для проходження професійної підготовки або перепідготовки, підвищення кваліфікації особа:

направляється до закладів охорони здоров'я для проходження попереднього медичного та наркологічного огляду відповідно до законодавства;

забезпечується місцем проживання на період проходження професійної підготовки або перепідготовки, підвищення кваліфікації та їй компенсуються витрати на проїзд до місця проходження навчання та у зворотному напрямку в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики за погодженням з правлінням Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

{ Частина друга статті 7 в редакції Законів N 107-VI ([107-17](#)) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням

Конституційного Суду N 10-рп/2008 ([v010p710-08](#)) від 22.05.2008,
N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008 }

Стаття 7-1. Профілактика настання страхових випадків

При виникненні страхового ризику Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття може здійснювати заходи, спрямовані на запобігання настанню страхових випадків, у межах коштів, передбачених бюджетом Фонду на такі цілі.

До профілактичних заходів належать:

фінансування витрат роботодавця на оплату праці працівників, яких з метою запобігання вивільненню тимчасово переведено за їх згодою на іншу роботу (до 6 місяців протягом року) за умови збереження за ними основного місця роботи;

фінансування витрат роботодавця на професійну перепідготовку або підвищення кваліфікації працівників, щодо яких є загроза вивільнення у зв'язку з реорганізацією або перепрофілюванням підприємства, тимчасовим припиненням виробництва, за умови збереження за працівниками місця роботи;

інші профілактичні заходи, визначені правлінням Фонду.

Порядок здійснення профілактичних заходів, спрямованих на запобігання настанню страхових випадків, затверджується правлінням Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

Щодо осіб, які отримують допомогу по частковому безробіттю відповідно до статей 24-26 цього Закону, не застосовуються профілактичні заходи, визначені у частині другій цієї статті.

{ Закон доповнено статтею 7-1 згідно із Законом N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008 }

Розділ II

УПРАВЛІННЯ СТРАХУВАННЯМ НА ВИПАДОК БЕЗРОБІТТЯ

Стаття 8. Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття

1. Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття (далі - Фонд) створюється для управління страхуванням на випадок безробіття, акумуляції страхових внесків, контролю за використанням коштів, виплати забезпечення та надання соціальних послуг, здійснення інших функцій згідно із цим Законом і статутом Фонду.

{ Частина перша статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

2. Фонд є цільовим централізованим страховим фондом, некомерційною самоврядною організацією. Держава є гарантом забезпечення застрахованих осіб та надання їм відповідних соціальних послуг Фондом.

3. Діяльність Фонду регулюється Основами законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування,

Законом України "Про зайнятість населення", цим Законом, іншими законами у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування та статутом Фонду, який затверджується правлінням Фонду.

{ Частина третя статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

4. Фонд не може провадити будь-яку діяльність, крім передбаченої цим Законом та статутом Фонду.

5. Кошти Фонду не включаються до складу Державного бюджету України.

6. Усі застраховані особи є членами Фонду.

Стаття 9. Статут Фонду

У статуті Фонду повинно бути зазначено:

найменування та місцезнаходження Фонду;

напрями діяльності Фонду;

права, обов'язки і відповідальність Фонду;

органи управління Фондом, їх права, обов'язки і відповідальність;

порядок прийняття рішень правлінням Фонду; перелік питань, рішення з яких приймаються правлінням Фонду двома третинами від загальної кількості голосів та обов'язковою більшістю голосів від кожної сторони;

порядок обрання, повноваження і відповідальність голови правління Фонду та його заступників, підстави та порядок позбавлення їх повноважень;

права, обов'язки та відповідальність членів правління Фонду, порядок їх призначення або обрання (делегування), підстави і порядок позбавлення їх повноважень та відкликання, у тому числі за рішенням органу державного нагляду;

функції виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів;

порядок здійснення правлінням Фонду контролю за діяльністю виконавчої дирекції Фонду;

джерела формування і напрями використання коштів Фонду;

порядок формування та використання резерву коштів Фонду;

порядок фінансування витрат, пов'язаних з виконанням функцій виконавчої дирекції Фонду, управлінням Фондом, розвитком його матеріальної та інформаційної бази;

порядок внесення змін до статуту Фонду;

інші положення, які стосуються діяльності Фонду.

Стаття 10. Управління Фондом

1. Управління Фондом здійснюється на паритетній основі державою, представниками застрахованих осіб і роботодавців.

2. Управління Фондом здійснюють правління Фонду та виконавча дирекція Фонду. До складу правління Фонду входять по 15 представників від держави, застрахованих осіб та роботодавців, які виконують свої обов'язки на громадських засадах.

Представники держави призначаються Кабінетом Міністрів України. Представники застрахованих осіб і роботодавців обираються (делегуються) репрезентативними на національному рівні всеукраїнськими об'єднаннями профспілок та репрезентативними на національному рівні всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців. Порядок обрання (делегування) таких представників визначається сторонами соціального діалогу самостійно. { Абзац другий частини другої статті 10 в редакції Закону N 4719-VI ([4719-17](#)) від 17.05.2012 }

3. Не може представляти сторону особа, яка не є громадянином України або має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку, а також особа, яка звільнена з останнього місця роботи з підстав, передбачених статтею 37, пунктами 3, 4, 7, 8 статті 40, статтями 41 і 45 Кодексу законів про працю України ([322-08](#)).

4. Строк повноважень членів правління Фонду становить шість років і закінчується в день першого засідання нового складу правління Фонду.

Правління Фонду очолює голова, який обирається з членів правління Фонду строком на два роки по чергово від представників кожної сторони. Голова правління Фонду має двох заступників, які разом з головою представляють сторони.

5. Правління Фонду проводить свої засідання відповідно до затвердженого плану, але не рідше ніж один раз на квартал.

Засідання правління Фонду є правомочним, якщо на ньому присутні від кожної сторони не менше ніж дві третини її представників.

Рішення правління Фонду вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від загальної чисельності членів правління.

Стаття 11. Повноваження правління Фонду

1. Правління Фонду:

спрямовує та контролює діяльність виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів, визначає перспективні та поточні завдання Фонду;

затверджує документи, що регламентують внутрішню діяльність Фонду, у тому числі виконавчої дирекції Фонду;

обирає голову правління Фонду та його заступників;

розглядає кандидатури на посади керівника виконавчої дирекції Фонду та його заступників та дає згоду на їх призначення в

установленому порядку;

дає згоду на звільнення в установленому порядку керівника виконавчої дирекції Фонду та його заступників, а в разі порушення ними законодавства чи статуту - вносить обов'язкове для врахування обгрунтоване подання про звільнення;

затверджує бюджет Фонду на поточний рік після встановлення Верховною Радою України розміру страхових внесків та звіт про його виконання;

затверджує структуру органів Фонду, граничну чисельність працівників, видатки на адміністративно-господарські витрати Фонду (за погодженням із спеціально уповноваженими центральними органами виконавчої влади у сфері фінансів, праці та соціальної політики); (Частина першу статті 11 доповнено абзацом восьмим згідно із Законом N 2505-IV ([2505-15](#)) від 25.03.2005)

затверджує порядок використання коштів з окремих видатків бюджету Фонду;

вирішує поточні питання щодо формування та використання резерву коштів Фонду;

вносить центральному органу виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики пропозиції щодо розміру частини єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що спрямовується на страхування на випадок безробіття; { Абзац одинадцятий частини першої статті 11 в редакції Закону N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

вирішує інші питання діяльності Фонду відповідно до його статуту.

2. Документи нормативного характеру, які стосуються прав і обов'язків страхувальників та застрахованих осіб, підлягають державній реєстрації в порядку, встановленому для реєстрації нормативно-правових актів органів виконавчої влади.

Документи нормативного характеру, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, приймаються та оприлюднюються з урахуванням вимог Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" ([1160-15](#)). { Частина другу статті 11 доповнено абзацом другим згідно із Законом N 2388-VI ([2388-17](#)) від 01.07.2010 }

Стаття 12. Виконавча дирекція Фонду

1. Виконавча дирекція Фонду є виконавчим органом правління Фонду, який забезпечує виконання рішень правління. Функції виконавчої дирекції Фонду покладаються на органи державної служби зайнятості. Директор Державного центру зайнятості центрального органу виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики та його заступники є відповідно керівником та заступниками виконавчої дирекції Фонду.

Керівник виконавчої дирекції Фонду входить до складу правління Фонду з правом дорадчого голосу.

Виконавча дирекція Фонду організовує виконання рішень правління Фонду та забезпечує дотримання законодавства України про

страхування на випадок безробіття, діє від імені Фонду та підзвітна йому в межах та порядку, передбачених статутом Фонду.

2. Функції робочих органів виконавчої дирекції Фонду покладаються на центр зайнятості Автономної Республіки Крим, обласні, Київський і Севастопольський міські, районні, міськрайонні, міські та районні у містах центри зайнятості.

Виконавча дирекція Фонду та її робочі органи:

{ Пункт 1 частини другої статті 12 виключено на підставі Закону N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

{ Пункт 2 частини другої статті 12 виключено на підставі Закону N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

3) здійснюють оперативне розпорядження фінансовими ресурсами Фонду в межах затвердженого бюджету;

4) виплачують забезпечення та надають соціальні послуги, передбачені цим Законом, забезпечують здійснення профілактичних заходів, спрямованих на запобігання настанню страхових випадків; { Пункт 4 частини другої статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008 }

5) контролюють правильність витрат за страхуванням на випадок безробіття, проводять розслідування страхових випадків та обґрунтованості виплати матеріального забезпечення в порядку, встановленому центральними органами виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики, державної податкової політики, Пенсійним фондом України за погодженням з правлінням Фонду. { Абзац перший пункту 5 частини другої статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

Розслідування страхових випадків та обґрунтованості виплати матеріального забезпечення здійснюється шляхом звіряння даних, зазначених у документах страхувальника, з базою даних Пенсійного фонду України та Державної податкової адміністрації України, а в разі необхідності - шляхом проведення виїзних планових та позапланових перевірок страхувальників;

{ Пункт 5 частини другої статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI ([107-17](#)) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 ([v010p710-08](#)) від 22.05.2008; в редакції Закону N 799-VI ([799-17](#)) від 25.12.2008 }

6) представляють інтереси Фонду в судових та інших органах;

7) представляють Фонд у взаємовідносинах з органами державної влади та органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, об'єднаннями громадян з питань соціального захисту, а також органами соціального страхування на випадок безробіття зарубіжних країн, міжнародними організаціями, діяльність яких пов'язана із захистом соціальних прав людини;

8) готує та подає на розгляд правління Фонду:

пропозиції щодо вдосконалення законодавства про обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття;

пропозиції щодо розміру страхових внесків на наступний рік;

проект бюджету та звіт про виконання бюджету Фонду;

пропозиції щодо розміру резерву коштів Фонду;

звіт про діяльність.

Розділ III

НАГЛЯД У СФЕРІ СТРАХУВАННЯ НА ВИПАДОК БЕЗРОБІТТЯ

Стаття 13. Наглядова рада

1. Нагляд за діяльністю Фонду здійснює наглядова рада.

Наглядова рада контролює виконання Фондом статутних завдань та цільове використання ним коштів.

2. Наглядова рада складається з 15 осіб; до неї входять у рівній кількості представники держави, застрахованих осіб і роботодавців.

Представниками держави є представники від центральних органів виконавчої влади, які призначаються Кабінетом Міністрів України.

Представники застрахованих осіб обираються (делегуються) репрезентативними на національному рівні всеукраїнськими об'єднаннями профспілок, а представники роботодавців - репрезентативними на національному рівні всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців. Порядок обрання (делегування) таких представників визначається сторонами соціального діалогу самостійно. { Абзац третій частини другої статті 13 в редакції Закону N 4719-VI ([4719-17](#)) від 17.05.2012 }

До складу наглядової ради не може бути призначено або делеговано особу за наявності підстав, передбачених частиною третьою статті 10 цього Закону.

Наглядова рада діє на громадських засадах, до її складу не можуть входити члени правління Фонду та працівники виконавчої дирекції Фонду. Строк повноважень членів наглядової ради становить шість років.

Наглядову раду очолює голова, який обирається строком на два роки із складу членів наглядової ради по чергово від представників кожної сторони і не може представляти ту сторону, від якої обрано голову правління Фонду.

3. Наглядова рада:

обирає голову наглядової ради та затверджує двох його заступників, які разом з головою представляють сторони;

затверджує регламент роботи наглядової ради;

заслуховує звіти правління Фонду та виконавчої дирекції Фонду з питань виконання статутних завдань Фонду та цільового

використання коштів Фонду;

у разі потреби вимагає від правління Фонду проведення аудиторської перевірки діяльності Фонду;

ставить питання про відповідальність посадових осіб виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів за виявлені порушення;

одержує необхідну інформацію про роботу органів управління Фонду.

4. Наглядова рада проводить свої засідання відповідно до плану, але не рідше ніж один раз на квартал. Позачергові засідання скликаються головою наглядової ради, а також на вимогу однієї третини її членів.

Засідання наглядової ради є правомочним, якщо на ньому присутні не менше ніж дві третини її складу та не менше половини від кожної сторони. Рішення приймаються більшістю голосів присутніх членів. У разі рівності голосів голос голови наглядової ради є вирішальним.

5. У засіданні наглядової ради з правом дорадчого голосу беруть участь голова правління Фонду, керівник виконавчої дирекції Фонду або їх заступники.

6. Члени наглядової ради можуть брати участь у засіданні правління Фонду з правом дорадчого голосу.

7. Оформлення матеріалів засідання наглядової ради та ведення її документації здійснюється виконавчою дирекцією Фонду.

8. Положення про наглядову раду затверджує спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики за погодженням з Українським координаційним комітетом сприяння зайнятості населення.

Стаття 14. Державний нагляд у сфері страхування на випадок безробіття

1. Державний нагляд у сфері страхування на випадок безробіття здійснює спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики.

2. Метою державного нагляду є контроль за дотриманням законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у сфері страхування на випадок безробіття.

3. Страхувальники та страховик зобов'язані надавати посадовим особам органу державного нагляду документи, необхідні для здійснення ними контролю.

Стаття 15. Засоби нагляду

1. Якщо в результаті дій з боку страхувальника або страховика сталося порушення законодавства, орган державного нагляду у сфері страхування на випадок безробіття вказує на допущені порушення, встановлює строк для їх усунення. У разі якщо протягом цього строку страхувальник або страховик не усуне порушення, незаконне рішення скасовується спеціально уповноваженим центральним органом

виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики з наступним відшкодуванням збитків за рахунок страхувальника або страховика, які допустили порушення. У двотижневий строк страхувальник або страховик можуть оскаржити рішення органу державного нагляду до суду.

2. Орган державного нагляду може вимагати скликання позачергового засідання правління Фонду. Якщо ця вимога не виконується, орган державного нагляду може сам скликати та провести засідання правління Фонду.

3. Орган державного нагляду має право розпуску наглядової ради у разі допущення порушень, передбачених положенням про наглядову раду. Формування її нового складу здійснюється у порядку, передбаченому цим Законом.

4. З ініціативи органу державного нагляду може призначатися проведення аудиторської перевірки діяльності Фонду.

Розділ IV

КОШТИ СТРАХУВАННЯ НА ВИПАДОК БЕЗРОБІТТЯ

Стаття 16. Джерела коштів Фонду та їх використання

1. Джерелами формування коштів Фонду є:

страхові внески страхувальників - роботодавців, застрахованих осіб, що сплачуються на умовах і в порядку, передбачених цим Законом та іншими законодавчими актами у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування; { Абзац другий частини першої статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

асигнування державного бюджету;

суми фінансових санкцій, застосованих відповідно до цього Закону та Закону України "Про зайнятість населення" ([803-12](#)), інших законів до підприємств, установ, організацій та фізичних осіб за порушення встановленого порядку сплати страхових внесків та використання коштів Фонду, недотримання законодавства про зайнятість населення, а також суми адміністративних штрафів, накладених відповідно до закону на посадових осіб та громадян за такі порушення;

прибуток, одержаний від тимчасово вільних коштів Фонду, у тому числі резерву коштів Фонду, на депозитному рахунку; (Частину першу статті 16 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом N 2980-III ([2980-14](#)) від 17.01.2002)

благодійні внески підприємств, установ, організацій та фізичних осіб;

інші надходження відповідно до законодавства України.

2. Кошти Фонду використовуються на:

виплату забезпечення та надання соціальних послуг, передбачених статтею 7 цього Закону, фінансування заходів, передбачених статтею 7-1 цього Закону; { Абзац другий частини другої статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом N 799-VI

([799-17](#)) від 25.12.2008 }

відшкодування Пенсійному фонду України витрат, пов'язаних із достроковим виходом на пенсію осіб, зазначених у частині другій статті 20 цього Закону;

фінансування витрат на утримання та забезпечення діяльності виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів, управління Фондом, розвиток його матеріальної та інформаційної бази;

створення резерву коштів Фонду.

3. Видатки бюджету Фонду щодо забезпечення виплати допомоги по безробіттю є захищеними. Фінансування цих видатків проводиться у першочерговому порядку.

З метою забезпечення фінансової стабільності Фонду утворюється резерв коштів Фонду в розмірі, передбаченому статтею 17 цього Закону. { Абзац другий частини третьої статті 16 в редакції Закону N 3277-VI ([3277-17](#)) від 21.04.2011 }

До коштів страхування на випадок безробіття застосовується казначейська форма обслуговування в порядку, передбаченому для обслуговування Державного бюджету України. { Частину третю статті 16 доповнено абзацом згідно із Законом N 424-V ([424-16](#)) від 01.12.2006 }

Резерв коштів Фонду зберігається на спеціальному рахунку в уповноваженому банку України.

Резерв коштів Фонду використовується за цільовим призначенням за рішенням правління Фонду.

4. Рішення про перерахування тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду, на депозитний рахунок приймає правління Фонду.

Порядок розміщення тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду, на депозитному рахунку визначається Кабінетом Міністрів України, а умови, порядок обслуговування та збереження цих коштів визначаються договором між банком і виконавчою дирекцією Фонду за погодженням з правлінням Фонду.
(Статтю 16 доповнено частиною четвертою згідно із Законом N 2980-III ([2980-14](#)) від 17.01.2002)

5. Прибуток, одержаний від тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду, на депозитному рахунку, використовується в порядку, визначеному правлінням Фонду.
(Статтю 16 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом N 2980-III ([2980-14](#)) від 17.01.2002)

6. Закупівля товарів, робіт і послуг за кошти страхування на випадок безробіття здійснюється відповідно до вимог та процедур, визначених Законом України "Про здійснення державних закупівель" ([2289-17](#)).
{ Статтю 16 доповнено частиною шостою згідно із Законом N 2664-IV ([2664-15](#)) від 16.06.2005; із змінами, внесеними згідно із Законом N 2289-VI ([2289-17](#)) від 01.06.2010 }

Стаття 17. Страхові внески

{ Назва статті 17 в редакції Закону N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

1. Кошти, що надходять на страхування на випадок безробіття від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, повинні забезпечувати: { Абзац перший частини першої статті 17 в редакції Закону N 2464-VI ([2464-17](#)) від 08.07.2010 }

1) виплату застрахованим особам забезпечення та надання соціальних послуг, передбачених статтею 7 цього Закону;

2) створення резерву коштів Фонду у розмірі суми, необхідної для виплати допомоги по безробіттю в розрахунку не менш як на п'ять календарних днів; { Пункт 2 частини першої статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3277-VI ([3277-17](#)) від 21.04.2011 }